

Γράμμα στον Αγαπητό μου Διδάσκαλο

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Αγαπητέ Sebastiano,

Εδώ στη γη ο χρόνος κυλά, αργά για μερικούς, σύντομα για άλλους, ενώ οι Αδελφές και οι Αδελφοί συχνά σε θυμούνται ενώπιον των ιερών φώτων κατά τη διάρκεια των εργασιών στις Στοές.

Σκέψου αγαπητέ Διδάσκαλε και πνευματικέ Πατέρα, ότι είναι αλήθεια ότι σε θυμούνται πρόσωπα που ούτε εμείς, του εσωτερικού κύκλου, γνωρίζαμε ότι γνωρίζεις. Καυχώνται υπερήφανοι για λεπτομέρειες που σε αφορούν...

Έτσι, ανάμεσα σε ανοησίες, σε ψέματα, σε μισές αλήθειες και ματαιότητες, ανάμεσα σε μάταιες επιδιώξεις διαίρεσης ενός πράγματος που δεν διαιρείται και σε μάταιες επιδιώξεις επιμήκυνσης του σκότους, προσπαθούν ώστε η νύχτα ποτέ να μην καταλήξει σε πρωϊ...

Κι'όμως, εσύ πάντοτε έλεγες: «ο Θεός δεν πληρώνει ποτέ το Σάββατο, αλλά η Κυριακή καταφθάνει πάντα στην ώρα της».

Οι συνήθειες απατεώνες και τσαρλατάνοι, που στα λόγια μόνον πιστεύουν στην Υπέρτατη Οντότητα, μετρούν στο τέλος τα αποτελέσματά τους, όπως τα παιδιά μετρούν τα στρατιωτάκια τους, μη ενδιαφερόμενοι για την εσωτερη δράση, που πραγματικά είναι υπολογίσιμη, και που από την ταπεινότητα αντλεί μεταμορφωτική ενέργεια. Όχι!

Το ενδιαφέρον τους μετράται από την εναντίωση στην Αλήθεια και τη Δικαιοσύνη. Ωσάν το ελάσσον να μπορούσε να δημιουργήσει το μέγιστο! Και όμως προσευχήθηκες ακόμη και για αυτούς που σου φέρθηκαν εχθρικά. Ή μάλλον, προσευχήθηκες αποκλειστικά γι'αυτούς!

Αγαπητέ Sebastiano,

Εδώ στη γη ο χρόνος κυλά, αργά για μερικούς, σύντομα για άλλους, αλλά ο μαθητής σου δεν σε κρίνει ποτέ. Πάντοτε έλεγες, ότι είναι πολύ εύκολο να κρίνουμε τους άλλους, αλλά πολύ δύσκολο να κρίνουμε τους εαυτούς μας!

Προχωράμε λοιπόν εμπρός με την Πίστη και την Ελπίδα αναμμένες στις καρδιές μας, εν αναμονή του Λόγου που ακόμη μία φορά θα ενσαρκωθεί μέσα στον εσωτερικό μας κόσμο, αποκαλύπτοντας το μυστήριο και το θαύμα της Χάριτος, της Αγάπης του Θεού για τα Δημιουργήματά Του, και των Δημιουργημάτων Του για Αυτόν.

Αγαπητέ Sebastiano,

Όσο εδώ στη γη ο χρόνος κυλά, αργά για μερικούς, σύντομα για άλλους, εμείς σε παρακαλούμε να εξακολουθήσεις να αγρυπνάς πάνω μας με την πατρική σου καλωσύνη, όπως έκανες μέχρι τώρα, έτσι ώστε να εκδηλωθεί από αυτήν την σκοτεινή κοιλάδα, η αιώνια αγκάλη μας και η πιο ειλικρινής ευγνωμοσύνη μας διαμέσου των μυστηριωδών δρόμων της Αγάπης, πάνω στις οποίες μας δίδαξες τα πρώτα μας βήματα.

5/2017